

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 יוני 2011

ה"פ 11-06-9232 ח'טיב נ'
אוניברסיטת חיפה

במני כב' השופטת ר. למלשטריך- לטר
מבקשים

1. אבראהים ח'טיב

נגד

משיבים

1. אוניברסיטת חיפה

החלטה

1. היום, בשעות הצהריים, הובאה לעיוני בקשה דחופה של המבקש לזימון דחוף של דיון עוד קודם לשעה 16:00 היום, שעה בה בקש תא הסטודנטים אקראא לקידום החינוך בחברה הערבית לקיים בקמפוס האוניברסיטה בחיפה הרצאתו של שיח כמאל המשמש כסגן יו"ר התנועה האסלאמית.

2. תרקע בתמצית

2.1 ביום 29.5.11 הגיש תא אקראא באמצעות המבקש בקשה לקיום פעילות ציבורית ביום 6.6.11, כאשר ביום 31.5.11 הובהר כי חנואס יהיה שיח כמאל. נטען כי רק אתמול, בשעות הערב התקבלה תשובת דקן הסטודנטים כדלקמן, אשר נשלחה לכל תאי הסטודנטים באוניברסיטה: "הארועים האלימים שארעו ברחבי הארץ במהלך היום, אשר בחלקם נסגעו רבים, עוררו שוב תסיסה רבה בקמפוס. המצב נפיץ ועלול להדרדר עד מהרה. בנסיבות אלה, ולשם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום הסטודנטים והעובדים באוניברסיטה, ועל המהלך התקין של התוראה המחקרה והעבודה באוניברסיטה, החליט הנשיא, לאחר שהתייעץ עם הרקטור, סגן הנשיא למנהל דקן הסטודנטים, להורות על הפסקה זמנית של כל פעילות ציבורית בקמפוס, מהיום (5.6.11) ועד לאחר חופשת חג השבועות ביום 12.6.11. לקראת השבוע הבא, יישקל בחיוב חידוש הפעילות הציבורית".

2.2 טענות המבקש מתמקדות בכך שמדובר במגמה "לסתימת פיות" וכי מדובר בפגיעה בזכות לחופש הביטוי. עוד נטען כי מניעת הרצאה מפי שיח כמאל לוקה בחוסר שוויון ובהגבלה בלתי מידתית. עוד נטען כי איסור על קיום ההרצאה כאמור פוגע בחוק זכויות הסטודנט 2007, המעגן זכותו של כל סטודנט להביע את דעותיו.

עמוד 1 מתוך 3

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 יוני 2011

ה"פ 11-06-9232 ח'טיב נ'
אוניברסיטת חיפה

2.3 מפאת קוצר הזמן, הדחיפות שבהכרעה, והעדר נחיצות, לא נתבקשה תגובת הצד השני.

3. פעילות האוניברסיטה העונה להגדרה של "רשות ציבורית" נבחנת כגוף דו מהותי, בעל מאפיינים מהמשפט הפרטי והציבורי כאחד. (ראו ע"מ 7151/04 הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל נ. דץ, נבו 14.3.05, בגץ 4289/00 אברמוביץ די נ. ראש ממשלת ישראל נבו 10.12.09). לפיכך, הבקורת השיפוטית על פעילות האוניברסיטה נבחנת לפי עקרונות בסיס מתוך המשפט הציבורי.

4. הכלל הוא שבבחינת פעילות הרשות והחלטותיה, אין בית המשפט שם את שיקול דעתו במקום שיקול הרשות. אין בית המשפט פוסק בשאלה מה הדרך שהיה נוקט בית משפט זה לו ניצב במקומה של הרשות הציבורית. (בגץ לוגסי ואח' נ. שר התקשורת, נבו 31.12.81). סמכות בית המשפט היא לבחון האם קיים חוסר סבירות במתן החלטה, או האם היא מחוזה חריגה מסמכות או שמא יש בה שיקולים הזרים להחלטה.

על פניו, עולה, כי לא מתקיים ולו אחד מענפים אלו. החלטה מצויה במסגרת הסמכות של חנחלת האוניברסיטה. איננה חורגת מחוק זכויות הסטודנט להבעת דעה, שכן מדובר בהבאת מרצה מן התוף שאיננו סטודנט. החלטה פרטה את מסגרת השיקולים. השיקולים אינם זרים לגוף ההחלטה.

מן המפורסמות שימים אלו הינם ימים לוחטים. ארועי ה"נכסה" מוצאים ביטוי חריף, ואין צורך להכביר מילים. החשש מהתלקחות אלימה בין קיצונים איננה רחוקה מרמה של וודאות.

עולה אם כן השאלה, האם עריכת איזון בין הזכות לפעילות אידיאולוגית ברחבי הקמפוס לבין הדאגה לבטחון הסטודנטים ושלומום והצורך ברציפות ההוראה, הינה התנהלות סבירה.

5. זכויות היסוד אשר המבקש מפנה אליהן, אינן זכויות מוחלטות. זכויות אלו כפופות לאיזון מול זכויות מתנגדות. אם הסבירות שחופש הביטוי במקרה דנן, על רקע הנסיבות יגרום להתלקחות אלימה, יש להביא זאת בחשבון, ובהנחה שניתנת עדיפות לבטחון הסטודנטים ושלומום, החלטה המונעת את ההרצאה היא בתחומי הסבירות. ראו בענין בגץ 14/86 יצחק לאור נ. המועצה לבקורת סרטים ומחזות נבו 5.2.87, שם נקבע:

"חומש הביטוי וסדר ציבורי הם עקרונות יסוד בשיטתנו. מהותנו כמדינה דמוקרטית נקבעת בקיומו של איזון עדין ביניהם, ולא כנצחונם של אחד מהם על פני חברו. "בחייה המאורגנים של החברה אין הכל או לא כלום. יש תן וקה, ואיזון בין האינטרסים השונים (בגץ 148/79) איזון זה

עמוד 2 מתוך 3

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 יוני 2011

ח"פ 11-06-9232 ח'טיב נ'
אוניברסיטת חיפה

צריך לשקף את חשיבותם החברתית היחסית של שני עקרונות אלה. נראה לי, כי נוסחת האיזון הראויה היא כי חופש הביטוי נסוג רק מקום שהפגיעה בסדר הציבורי היא קשה, רצינית וחמורה.

סבירות החלטה נבחנת בנסיבות המיוחדות של המקרה. (בגץ 5394/92 הופרט נ. יד ושם, רשות הזכרון לשואה ולגבורה נבו 12.5.94). יש לזכור את הנסיבות המיוחדות של ימים אלו. נסיבות שיש בהן כדי להצביע על אפשרות כמעט ודאית של פגיעה קשה בסדר הציבורי וחשש לפגיעה בבטחון הסטודנטים ושלומם. יש לזכור כי הוראת האוניברסיטה הוחלה באופן שוויוני על כל תאי הסטודנטים בקמפוס ולא רק על התא אותו מייצג המבקש. משנתנה הנחלת האוניברסיטה את דעתה לגורמים הרלוונטיים בהם עליה להתחשב ונתנה להם משקל סביר, אין מקום להתערבות בית משפט זה בהחלטתה.

6. לפיכך, הבקשה נדחית.

7. משלא נצרכה תגובת הצד השני, אין חיוב בתוצאות.

ניתן היום, ד' סיון תשע"א, 06 יוני 2011, בהעדר הצדדים.

ריבי למלשטריך-לטר, שופטת

הוקלד על ידי